

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Nicolae Gordilă,

judecătorii - Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavrilă Vitalie și inculpatul Sîrbu Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Sîrbu Alexandru Constantin, născut la 14.06.1983, originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Durlești, str. M. Sadoveanu, 172.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 03.09. 2014 - 18.12.2015;

instanța de apel: 15.01.2016 - 11.02.2016;

instanța de recurs: 08.04.2016 - 13.07.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 decembrie 2015, Sîrbu Al-dru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, în perioada 23 iunie - 08 august 2014, Sîrbu Al-dru urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și acționînd cu intenție directă, folosindu-se de faptul că nimeni nu era acasă, a pătruns în bucătăria de vară a casei de locuit, amplasată în str. Țărîinii, 126, mun. Chișinău, de unde a sustras mai multe bunuri, pricinuind astfel părții vătămate Jicul G. o pagubă materială considerabilă în sumă de 2 658 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de condamnare a lui Sîrbu Al-dru în baza

art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat procurorul a menționat că, instanța de fond, în partea introductivă, descriptivă și dispozitivul sentinței de condamnare, la calificarea faptei săvârșită de condamnat, a indicat doar calificativul "lit. d)", omițând să indice și litera "c" al art. 186 alin. (2) Cod penal, cu toate că în partea descriptivă a sentinței a reținut că, "infrațiunea a fost săvârșită prin pătrundere în alt loc pentru depozitare", greșeală de ordin tehnic, care nu a fost corectată și care urmează a fi reparată prin rejudecarea cauzei în instanța ierarhic superioară.

Totodată, procurorul a mai indică că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de judecată este prea ușoară, datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise de către inculpat. Mai mult ca atât, inculpatul anterior a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare și executare pe un termen de 5 ani, iar după executarea acesteia el nu a tras concluzia necesară și a continuat să săvârșească intenționat noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința în latura penală, cu pronunțarea unei noii hotărâri în această parte, prin care Sîrbu Al-dru a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei.

5. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a comis anume fapta infracțională incriminată prin rechizitoriu, însă a omis calificativul prevăzut la litera "c" a normei incriminate, deși în partea descriptivă a sentinței a reținut că infracțiunea a fost "săvârșită prin pătrundere în alt loc pentru depozitare", greșeală care urmează să fie reparată prin pronunțarea unei noi hotărâri în partea respectivă.

Prin urmare, instanța de apel a constatat fapta incriminată lui Sîrbu Al-dru prin rechizitoriu, concluzionând că probele prezentate de partea acuzării, care au fost analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Cu referire la numirea și stabilirea pedepsei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală și prin urmare, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare acuzatorul de stat și inculpatul, care solicită:

- *acuzatorul de stat*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii

pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, de către alt complet de judecată.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel, suplimentar menționând că, la adoptarea deciziei, instanța de apel, n-a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorând criteriile prevăzute de art. 7,61, 75 Cod penal.

Recurentul a mai menționat că, inculpatul anterior a fost condamnat la 5 ani închisoare, iar după ispășirea pedepsei el nu a tras concluzii necesare și a continuat să săvârșească intenționat noi infracțiuni.

La fel, potrivit revendicării anexate la materialele cauzei, în privința inculpatului au fost intentate mai multe cauze penale pentru săvârșirea infracțiunilor de furt.

Mai mult, în timpul examinării prezentei cauze penale în instanța de apel inculpatul se afla în stare de arest pe altă cauză penală intentată în baza art. 186 Cod penal, fapt ce denotă că inculpatul nu a stat pe calea corijării.

Prin urmare, aplicarea unei pedepse non-privative de libertate ar duce la negliizarea scopului legii penale.

- *inculpatul*, fără a invocat careva temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, casarea acesteia și menținerea sentinței, deoarece la 18.12.2015, a achitat deja amenda aplicată de prima instanță.

6.1. Asupra recursurilor ordinare declarate a depus referință partea vătămată, care a pledat pentru admiterea recursului acuzatorului de stat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În esență, potrivit argumentelor invocate de recurenți se constată că aceștia formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la erorile prescrise la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, autorii recursurilor sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă hotărârea instanței de apel este criticată în partea stabilirii pedepsei, care în opinia acuzatorului de stat se consideră a fi una prea blândă reieșind din modalitatea în care a acționat Sîrbu Al-dru și comportamentul lui după săvârșirea infracțiunii, iar în opinia inculpatului la momentul pronunțării deciziei contestate, el achitase deja amenda stabilită de prima instanță și prin urmare hotărârea acesteia urmează a fi menținută.

Motivul acuzatorului de stat precum că, pedeapsa inculpatului greșit a fost individualizată de instanța de apel, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, avînd deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel menținînd soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului sub formă de amendă, corect a stabilit că corectarea și reeducarea lui Sîrbu Al-dru este posibilă fără izolarea lui de societate, acordînd în acest sens deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținînd cont și de dispozițiile art. 64, 76 Cod penal.

Instanța de recurs reține că, reieșind din toate circumstanțele stabilite și anume că inculpatul și-a recunoscut vina, sincer s-a căit în cele comise, a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, acesta anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind stinse, la moment nu prezintă pericol social, a conștientizat pericolul faptei comise, ținînd cont de scopul pedepsei penale, instanțele judecătorești inferioare corect au considerat că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea reală de societate, astfel, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, or, încarcerarea inculpatului va avea un efect negativ asupra persoanei lui cît și al familiei, ultimul avînd la întreținere trei copii minori și fiind unicul întreținător.

Instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiate argumentele acuzatorului de stat precum că, anterior în privința inculpatului de către

organele de drept au fost intentate mai multe cauze penale pentru diferite delictе, inclusiv și pentru săvârșirea infracțiunilor de furt și în timpul examinării prezentei cauze în instanța de apel, ultimul s-ar afla în stare de arest pe altă cauză penală intentată în baza art. 186 Cod penal, fapt ce denotă că Sîrbu Al-dru nu a stat pe calea corijării, or potrivit revendicării anexate la dosar, cauzele penale la care face trimitere acuzatorul de stat au fost clasate în legătură cu împăcarea părților (f.d. 76. 77), iar aflarea inculpatului în arest preventiv pentru săvârșirea unei eventuale infracțiuni de furt nu poate servi drept temei pentru casarea deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei, or potrivit prevederilor alin. (1) art. 8 Cod de procedură penală, *"persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită(...)"*, astfel, asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului pe cazul menționat de procuror urmează să se pronunțe instanța de judecată.

Concomitent, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în *pct. 5. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Totodată, Colegiul va respinge ca fiind neîntemeiată și afirmația inculpatului precum că, decizia instanței de apel urmează a fi casată din considerentul că la data pronunțării acesteia, ultimul achitase deja amenda stabilită prin sentință (f.d. 141), or după cum a fost menționat supra, după pronunțarea noii hotărîri, pedeapsa stabilită anterior inculpatului de către prima instanță, a rămas neschimbată.

Generalizînd cele menționate mai sus, Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestuia, cît și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie și inculpatul Sîrbu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău

din 11 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Sîrbu Alexandru Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2016.

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă
Constantin Alerguș
Ion Guzun